

ὅμοιος (τύπ. ὁμοίος, ὁμοῖος, ἀντίθ. ἀνόμοιος, ἐναντίος) 1. "Ὁμοιος/παρόμοιος, alike/similar, Ξενοφάνης 15.3 ἀλλ' εἰ χειρας ἔχον βόες ... βουσὶν ὁμοίᾱς καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν 23.2 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοίῳ οὐδὲ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 17.35 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα 62.6 τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι Φιλόλαος 6.8-10 ταὶ ἀρχαὶ ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι ἔσσαι ... τὰ μὲν ὦν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο Διογένης 5.14-17 ὁμοῖον δὲ τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν (ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ἀλλήλοις) ... οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὁμοῖον οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιομένων ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίῃ φθορῇ Ἀρχύτας Α 17 (DK I 429,15) ἐκάλουν δὲ τὰς μὲν ἀφαιρουμένας μονάδας ὁμοῖα, τὰ δὲ λειπόμενα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀνόμοια, διὰ δύο αἰτίας, ὅτι ἐξ ἀμφοῖν τῶν ἑρῶν ὁμοῖα ἢ ἀφαίρεσις ἐγίνετο καὶ ἔσθ, Πρβλ. ὁμόφυλος 2. "Ὁμοιος/ταυτός, alike/self-identical, Παρμενίδης 8.22 οὐδὲ διαιεστὸν ἐστίν, ἐπεὶ πᾶν ἐστίν ὁμοῖον Ζήνων 1.5 ὁμοῖον δὴ ταῦτο ἀπαξ τε εἰπεῖν καὶ αἰεὶ λέγειν Μέλισσος 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιὸν ἐστι καὶ ἀπειρον καὶ ἓν καὶ ὁμοῖον πᾶν ... εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐὸν, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν ὁμοῖον εἶη, εἰ ἀλγέοι ἀπογινομένου γάρ τευ ἂν ἀλγέοι ἢ προσγινομένου, οὐκ ἂν ἔτι ὁμοῖον εἶη 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν ... ὅ,τι ἦν τε καὶ ὁ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι Ἀναξαγόρας 12.27-28 νοῦς δὲ πᾶς ὁμοῖός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἕτερον δὲ οὐδὲν ἐστίν ὁμοῖον οὐδενί. || ὁμοίως. "Ὁμοια/παρόμοια, in the same way/similarly, Μέλισσος 7(8) τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἀναξαγόρας 12.8 καὶ ἂν ἐκώλυεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἐόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Διογένης 5.6 μετέχει δὲ οὐδὲ ἓν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, ἀλλὰ πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν Δημόκριτος Α 130 (DK II 113,33)

εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμός) ὁμοίως φαίνεται 243
ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ τὸ πονεῖν (?) ὁμοίως ἀνηρὸν καὶ
τλαιίπωρον Ἀρχύτας 1.15 <τὰ> δ' ὁμοίως φερόμενα, μὴ ἴσῳ
δὲ τάχει, περικαταλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτό-
μενα ποιεῖν ψόφον.

ὁμοιοσχημῶν. Ὁμοιόσχημος/ὁμοιόμορφος, of the same form/
uniform, Δημόκριτος A 128 (DK II 113,11-16) καὶ τὸν ἄέρα
φησὶν εἰς ὁμοιοσχημόνα θρύπτεσθαι σώματα καὶ συγκα-
λινδεῖσθαι τοῖς ἐκ τῆς φωνῆς θραύσμασι ... καὶ ἐπὶ τῶν κοσκι-
νευόντων δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναλίσσεται τὰ ὁμοιοσχημόνα.

ὁμοιότης. Ὁμοιότης, similarity, Δημόκριτος 164.12 ὥς ἂν
συναγωγὸν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιό-
τητος.

ὁμοιοῦσθαι. Ἐξομοιώνομαι, liken oneself to, Ἐμπεδοκλῆς
22.5 ἀλλήλοις ἔστερκεται ὁμοιωθέντες Ἀφροδίτη.

ὁμολογεῖν. Συμφωνῶ, agree, Ἡράκλειτος 50 οὐκ ἐμὸν, ἀλλὰ
τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφὸν ἐστὶν ἐν πάντα εἶναι
51 οὐ ξυνιᾶσιν ὅπως διαφερόμενον ἐαυτῷ ὁμολογέει Μέλισ-
σος 8(4) οὐ τοίνυν ταῦτα ἀλλήλοις ὁμολογεῖ.

ὁμόνοια (ἀντίθ. στάσις). Ὁμόνοια/ὁμοφροσύνη, concord/
unanimity, Δημόκριτος 250 ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα
ἔργα καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δυνατόν κατεργάζεσθαι, ἄλ-
λως δ' οὐ Ἀρχύτας 3.7 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοϊαν δὲ
αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθείς. Πρβλ. ὁμόνοος.

ὁμόνοος. Μονοιασμένος/ὁμόφρων, concordant/of one mind,
Δημόκριτος 255.5 τοὺς πολίητας ὁμονόους εἶναι. Πρβλ.
ὁμόνοια.

ὁμοσχημονεῖν. Πάιρνω τὸ ἴδιο σχῆμα, take the same shape,
Δημόκριτος A 135 (DK II 115,2) καὶ αἱ φλέβες <αἱ> κατὰ τοὺς
ὀφθαλμοὺς εὐθεῖαι καὶ ἄνικμοι, ὥς ὁμοσχημονεῖν τοῖς
ἀποτυπουμένοις· τὰ γὰρ ὁμόφυλα μάλιστα ἕκαστον γνωρίζειν.